

A diákok munkája a projekt egyik legfontosabb eleme

INTÉZMÉNY:

Raoul Wallenberg Szakközépiskola és Szakiskola (Budapest)

KOORDINÁTOR:

JUBA-NAGY ÁGNES, SZÁLTELEKI SZILVIA

„Örömmel értesítünk, hogy eddigi teljesítményed alapján szeretnénk neked felajánlani a 2012-es hollandiai szakmai gyakorlaton való részvétel lehetőségét. Egyszerűbben fogalmazva: **IGEN!**”

Ezzel az üzenettel indult a Raoul Wallenberg Szakközépiskola és Szakiskola egy hónapos hollandiai mobilitási projektje, amelyben 14 fogászati és gyógypedagógiai asszisztens, csecsemő- és gyermekápoló, illetve ápoló szakos tanuló vett részt. Pontosabban jóval korábban kezdődött a történet: a kapcsolat öt évvel ezelőttre és több sikeres projektre nyúlik vissza. A projekt két elhivatott koordinátora, Juba-Nagy Ágnes és Száltelegi Szilvia mesélt nekünk a tapasztalatairól.

• Kell-e ösztönözni a diákokat, hogy részt vegyenek a programban?

Vannak diákok, akiket egyáltalán nem kell ösztönözni, viszont vannak olyanok is, akiket biztatni kell, mert félnek: nem bíznak a nyelvtudásukban, még sosem repültek, vagy egyszerűen csak ilyen sokáig még sosem voltak távol a családjuktól, és persze mindig ott van a barát probléma is. Amikor toborzunk, ezekkel a tanulókkal – főleg ha tudjuk, hogy megállnák kint a helyüket –, többször is beszélgetünk, és általában sikerül meggyőzni őket. Végül mindig túljelentkezés van, előfordult már, hogy 72-en vettek részt a válogatón és csak 14-en utazhattak.

• Hogyan teltek a diákok hétköznapjai?

Jó sok munkával. Minden nap nagyon elfáradtak, hisz fárasztó, hogy angolul kell kommunikálniuk egész nap egy

teljesen új környezetben. Munka után pedig hazamentek, bevásároltak, mostak, főztek, interneteztek, blogot és munkanaplót írtak. Rengeteg volt az élmény, amit mind be kellett fogadniuk.

• Az élményeik olvashatók a diákok által készített internetes blogon is, ami elérhető az iskola honlapjáról. Honnan az ötlet?

A 2010-es csoportban az egyik lánynak eszébe jutott, hogy ír a kinti élményeiről. Akkor azt gondoltuk, miért ne írhatna a csoport egy közös blogot. Kipróbáltuk, és a mai napig jól működik. Eleinte a hollandok Google fordítóval fordították le maguknak, mert kíváncsiak voltak, mit írnak a magyar diákok, így végül az angol változatot is elkészítettük. A hollandoknak megtetszett az ötlet, és mostanra a hozzánk gyakorlatra érkező csoportjaik is vezetnek internetes naplót az élményeikről.

• Van más is, amit átvettek a hollandok Önöktől?

Igen, például a felkészítés néhány elemét. *A kiutazás előtt egy három napos csapatépítő felkészítő táborba mennek a diákjaink*, ami nagyon jó arra, hogy megismerjék egymást, hisz odakint hosszabb ideig egy viszonylag kis szobában fognak együtt élni. Kezdetben a hollandok nem helyeztek erre nagy hangsúlyt, így eleinte meglehetősen felkészületlenül érkeztek hozzánk a tanulóik, de azóta magyar mintára igyekeztek néhány elemet átvenni a felkészítésből.

• Hogy hatott a diákok karrierjére a program?

Fontos hozadéka a programnak, hogy *aki egyszer végigcsinálja, sokkal bátrabban kommunikál és nem fél attól, hogy*

megszólaljon angolul. Például a fogászati asszisztenseink közül többen olyan helyen dolgoznak, ahol sok a külföldi páciens, és náluk nagyon fontos szempont volt, hogy dolgoztak angol nyelvterületen, a saját szakterületükön.

Történt olyan is, hogy az egyik lány csecsemő- és gyermekápolóként vett részt a programban, de a holland partner bölcsődei gyakorlatot tudott neki biztosítani. Akkor jött rá, hogy számára ez a szak testhezállobb, vagyis ez a program adott neki egy olyan lökést, ami a karrierjét befolyásolta.

Összességében sok volt diákunk megemlíti, hogy az állásinterjúkn szoba került a Leonardo gyakorlatuk, és ez pozitív volt a munkáltató szemében. Sokszor épp az keltette fel a figyelmet, hogy az önéletrajzukban szerepelt a külföldi szakmai gyakorlat.

• Mivel töltötték az időt a kísérő tanárok?

Úgy szervezzük a projekteket, hogy felváltva legyünk a diákokkal. Az első héten bejárjuk velük az iskolákat, a gyakorlati helyeket, különböző kórházakat és gyógypedagógiai intézményeket látogatunk meg. Az utolsó héten a kísérő tanár felkeresi a gyakorlati helyeket, találkozik a gyakorlatvezetőkkel és közösen értékeli a tanulók munkáját.

Amikor kint vagyunk, minden nap beszélgetünk a tanulókkal, és meghallgatjuk az aznapi élményeiket. Mindezen túl persze intézzük az ügyes-bajos dolgokat, az adminisztrációt és a pénzügyeket a projekt teljes futamideje alatt.

• Mi ösztönzi Önöket arra, hogy évről-évre újra belevágjanak egy új projektbe?

A program lehetőséget nyújt arra, hogy kis csoportnyi motivált tanulóval dolgozzunk együtt. Ez másfajta munkát és kapcsolatot tesz lehetővé a diákokkal, jobban megismerjük őket, hiszen van idő és lehetőség mélyebben beszélgetni velük. Vannak, akikkel a mai napig tartjuk a kapcsolatot.

Jó lenne egyébként is így dolgozni a tanulókkal.

Az egyik legfőbb motivációnk az, hogy amikor hazajönnek, látjuk rajtuk a fejlődést, hogy mennyire megnőtt az önbizalmuk, hogy egyre önállóbbak. Érezzük, hogy értékeli a munkánkat, ami lehetővé tette, hogy részt vegyenek ebben a programban. Szerintünk már ezért megéri.

• Mire a legbüszkébbek az eddigi munkájukkal kapcsolatban?

Arra, hogy fejlesztettük az iskola nemzetközi kapcsolatait, hogy a többi kolléga is a sajátjának érzi a programot, és hogy tudja az egész iskola, hogy létezik és sikeres ez a program.

Sok fiatalnak segítünk túllépni saját korlátain és így szélesíteni a lehetőségeit. Tulajdonképpen azokra a tanulókra vagyunk a legbüszkébbek, akikről tudjuk, hogy számukra komoly lépést jelentett részt venni egy ilyen programban.

De büszkeséggel tölt el minket, amikor a záróbeszámoló hiánytalanul elkészítjük, véglegesítjük és megnyomjuk az elküldés gombot, mert nagyon sok munkánk van egy-egy projektben, és büszkék vagyunk akkor is, amikor pár héttel később megkapjuk a pozitív hangvételű tartalmi és pénzügyi értékelést. Ilyenkor a részt vevő diákoknak is szoktunk írni egy üzenetet, amiben megköszönjük a munkájukat, hiszen nem szabad elfeledkezni arról, hogy az ő munkájuk a projekt egyik legfontosabb eleme.

BENKŐ-NAGY ADRIENN

